

गभीर त्रि० गच्छति जलमत्र गम-रैरन् भान्तादेशः ।
 १ निम्नस्थाने, २ अतलस्थाने, ३ मन्दे ध्वनौ च अमरः ।
 ४ गहने, ५ दुर्गप्रवेशे, ६ दुर्बोधे च उष्णादिकोषः । “जीर्णा-
 तरिः सरिदतीव गभीरनीरा” उद्भटः । “न त्वां गभीरं गुरु-
 हन्तः ! सिन्धुः” अ० १।२२।१६ । “न तं गूहलि स्ततो
 गभीराः” अ० १०।१०।८४ ॥ ७ शाचि स्त्री निघण्टुः ।
 पद्याकप्रथिव्योः रोदस्योः स्त्री द्विव० निघण्टुः ।

गभीरात्मन् पु० गभीरः दुर्लभ्य आत्मा स्वरूपमस्य । पर-
 मेदरे । “चतुरस्रो गभीरात्मा” विष्णुसं० । आत्मा-
 स्वरूपं चित्तं वा गभीरं परिच्छेत्तमशक्यमस्य गभी-
 रात्मा भा० । [इहङ्ढकायाम् गम्द्रत्ना ।

गभीरिका स्त्री गभीरा मन्दध्वनिश्रुता संज्ञायां कन् ।

गभोलिका पु० अव्युत्पन्नप्रातिपदिकम् । मसूरे चारा० ।

गम गतौ आ० पर० अनिट् । गच्छति हृदित् अगमत् ज-
 गाम जगमतुः । गन्ता गम्यात् गमिष्यति । गन्ता गभी-
 गम्यः गन्तव्यः गमनीयः गच्छन् गतं गतः गतिः गन्तुम्
 गत्वा आगत्य । हृदयङ्गमः । जग्मिष्वान् । कर्मणि गम्यते
 अगमि गम्यमानः । णिच् । गमयति ते अजीगमन् ते ।
 अन् जिगमिषति संजिगांसते । यङ् जङ्गम्यते । यङ् लुक्
 जङ्गमीति-जङ्गन्ति । जङ्गमस् । “क्षीदीयानपि गच्छति” भाषः
 “गच्छति दुरः शरीरम्” शकु० “तेन गच्छन् न रिष्यति”
 मनुः । “न गणस्यापतो गच्छेत्” हितो० । “जगाम
 गहनं वनम्” देवीमा० । “तत्र निश्चिद्य कन्दर्पमगमत्
 पाकशासनः” कुमा० । “गतं तिरश्चीनमनूरुसारथेः”
 भाषः । “क्रोशाङ्गे प्रकृतिपुरःसरेण गत्वा” रघुः ।
 “अगम्यां च स्त्रियं गत्वा” अ० तिः ।

अच्छ+आभिमुख्ये गच्छगत्य अभिमुखं गत्वा ।

अति+अतिक्रम्य उत्कृष्ट्य वा गमने । “ततो दशाङ्गुलि-
 गते कृतयौचो नृपात्मजः” रामा० अयो० ७७।१ ।
 “चिन्तामतिजगाम ह” भा० शल्य० ४७ अ० । अति-
 क्रमार्थे नास्य गतित्वम् अतिगत्वा ।

वि+अति+विशेषेणातिक्रम्य गतौ “कथमञ्जु ! काकोवम्
 स्वर्गे व्यतिगमस्तव” भा० व० १६७ अ० ।

अधि+प्राप्तौ । “अधिगत्य जगत्यधीवरान्” नैष० । अथा
 “अनन् सुनिषेण नरो वार्यधिगच्छति” मनुः ।
 “विशेषं नाधिगच्छामि निर्जनस्यावरस्य च” भा० शा०
 २२६ श्लो० । “वेदार्थानधिगच्छेच्च शास्त्राणि विवि-
 दानि च” याज्ञ० ।

सम्+अधि+सम्यक् प्राप्तौ । “यत्ते नमधिगच्छन्ति यथैते तस्य
 तद्वनम्” मनुः ।

अनु+प्राप्तौ पश्चाद्गमने अनुकरणे च । “तत् पापं शतधा
 भूत्वा तद्वक्तृन् अनुगच्छति” सृष्टिः “मृतेरिवार्थं कृतिरन्व-
 गच्छत्” रघुः । “अनुगमनयमागामगच्छां दुर्नयस्य” भाषः ।
 अन्तर+व्यवधाने गतौ मध्यगतौ च । “भानौ यज्ञादन्तर्गतः”
 शत० ब्रा० १।६।१।१ । “अन्तर्गता मदनवङ्किशश्चावलो या”
 उद्भटः ।

अप+अपाये विज्ञेयजनकक्रियायाम् । “सा कस्यापजगामाय
 समीपात्तस्य धीमतः” भा० श्लो० ५४ अ० ।

अपि+स्वकारणादौ प्रवेशे “असुं वागपिगच्छत्” अथ० २।१२।८ ।
 अभि+आभिमुख्येन गतौ । “अनुरागादने रामं दिष्ट्या त्वम-
 भिगच्छसि” रामा० अयो० २ अ० । सम्यग्गतौ च
 “अभिगन्तास्मि भगिनीं मातरं च तवेति च” याज्ञ० ।
 अव+बोधे, “यदावगच्छे दायत्यामनिष्टं ध्रुवमात्मनः” मनुः ।
 प्राप्तौ च “कुतो युद्धं जातु नरोऽवगच्छेत्” भा०
 उ० ७४० श्लो० ।

आ+पश्चाद्देशविभागपूर्वकगतौ । “आगच्छ विस्वशाखायां
 चण्डिके ! कुरु सन्निधिम्” दुर्गावाहनमन्त्रः । “धनुषोऽभ्या-
 समागत्य” भा० आ० ८७ अ० । “आगता वत जरेव हि-
 मानी सेव्यतां सुरतरङ्गिणी” उद्भटः । बोधे “आगमो
 निष्कलस्तत्र भुक्तिस्तोकापि यत्र नो” । आ+गम-
 णिच् । जमायां प्रतीक्षायाञ्च आत्म० “यावदागम-
 यतेऽथ नरेन्द्रान्” नैष० । आगमयते कालम् । “कस्मा-
 दिदृशु सर्वेषु अध्वर्युः संप्रेषमागमयेत्” लाट्या० न्यौ० ४।६।८ ।
 अधि+आ+प्राप्तौ “नाध्यागमञ्च स्वगयंक्षां गां सुनि-
 रदारधीः” भा० आ० ६६ अ० ।

अनु+आ+अनुगतौ सम्यग्गतौ पश्चाद्गतौ । प्रत्यागतौ
 च “अन्वागतो यज्ञपतिर्यो अभवत्” यजु० १८।१६ ।
 “अन्वागतो कर्मसमाप्तौ भवतः प्रत्यागमिष्यति” वेददी० ।
 सम्बन्धे च । “किञ्चित् पश्यत्यनन्वागतः” शत० ब्रा०
 १४।६।१।१७ । “अनन्वागतः अननुवदः” भा० ।

अभि+आ+आभिमुख्येनागतौ “सर्वज्ञाभ्यागतो गुरुः” मनुः
 सम्यगागतौ “क्रमादभ्यागतं ब्रह्म” याज्ञ० । प्राप्तौ च
 उप+आ+समीपागतौ “वनादाराडुपागतः” रामा० ।
 “तपोनिधिं वेत्सि न मासुपगतम्” शकु० । उपस्थितौ
 अक० । “कथमापडुपागतौ” भा० स० २६०६ अ० ।

प्रति+आ+पराङ्मतागमने (यतो गतिस्तत्र पुनरागतौ) “र-